

CBE   **BSA**

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X, hierna ook te noemen appellante,

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 24 juli 2015

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 24 juli 2015 waarbij aan appellante een negatief bindend studie advies (BSA) is gegeven voor de bacheloropleiding Geneeskunde.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op maandag 5 oktober 2015 waar appellante is verschenen vergezeld van een kennis en waar verweerder is verschenen in de personen van Y, hoofd onderwijsinstituut UMCG en Z, secretaris BSA-commissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via CLRS tekent appellante op 1 september 2015 beroep aan tegen het besluit van het College van Bestuur van 24 juli 2015, waarbij aan het negatief bindend studieadvies voor de propedeutische fase van de bacheloropleiding Geneeskunde een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de faculteit medische wetenschappen. Appellant behaalde 42 ECTS. Voorafgaand aan het bovengenoemde besluit heeft er een hoorzitting plaatsgevonden om te praten over het voornemen van verweerder om een negatief bindend studieadvies te geven aan appellante. Tevens heeft er op 8 september 2015 een schikkingsgesprek plaatsgevonden op verzoek van het College. Een schikking is echter niet bereikt.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van haar beroep heeft **appellante** aangevoerd dat zij al met al van mening is dat er onvoldoende rekening is gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Zij verzoekt om de BSA-norm voor haar bij te stellen naar 42 ECTS. Gedurende het studiejaar hebben er diverse persoonlijke omstandigheden gespeeld die haar studieprestaties negatief hebben beïnvloed.

Gedurende het studiejaar heeft appellante met drie studieadviseurs contact gehad over haar problemen. De mogelijkheden voor verlaging van de BSA-norm zijn besproken. Twee van de drie studieadviseurs zouden hebben aangegeven dat ze recht had op verlaging van de norm, alleen de tweede studieadviseur was van mening dat de omstandigheden hiervoor onvoldoende waren. Appellante was in de veronderstelling dat verlaging van de norm mogelijk was als zou blijken dat 45 ECTS niet haalbaar was. Op het moment dat het negatief bindend studieadvies werd gegeven had appellante 32 ECTS behaald, inmiddels blijkt dat ze in totaal 42 ECTS heeft gehaald. Appellante denkt dat het besluit wellicht is genomen op basis van de behaalde 32 ECTS.

Appellante is van mening dat haar studiestrategie prima is. Ze heeft wel veel gesproken met de studieadviseurs over eventuele verbeterpunten, maar het was de eigen wens van appellante om haar computervaardigheden te verbeteren. Appellante benadrukt dat er geen relatie is tussen haar computervaardigheden en haar studiesucces. In januari heeft appellante haar problemen besproken met mevrouw Weesjes, een van de studieadviseurs. Appellante vond dit geen productief gesprek. Ze kreeg het advies om een computercursus te volgen en haar Engelse taalvaardigheid te verbeteren. Daarnaast adviseerde ze hulp te zoeken en noemde ze de optie om te stoppen met de studie. Appellante voelde zich beledigd door dit gesprek, met name omdat ze het gevoel kreeg dat haar medische omstandigheden werden beoordeeld vanuit een niet-medisch perspectief.

Ondanks de problemen heeft zij nog 42 ECTS behaald. Appellante heeft van haar medische omstandigheden aan het einde van het studiejaar een zeer omvangrijke onderbouwing overgelegd. Appellante heeft vertrouwen in de toekomst. In haar portfolio is duidelijk een verbetering te zien in de resultaten en de feedback.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellante beroept zich op fysieke en psychische problemen. Zij heeft gedurende het studiejaar verschillende keren met drie verschillende studieadviseurs gesproken. In de gesprekken met de studieadviseurs is aandacht besteed aan de procedure voor verlaging van de BSA-norm. Er is veel informatie beschikbaar voor studenten over de procedure voor verlaging van de BSA-norm. Een gesprek met de studieadviseur is het startpunt. Vaak leiden gesprekken tot een aanvraag, maar in dit geval is appellante daar niet toe overgegaan.

De BSA-commissie kan ook zonder dat een student een verzoek tot verlaging van de norm heeft ingediend besluiten de norm aan te passen. Naar aanleiding van de hoorzitting heeft de BSA-commissie, met inachtneming van de omstandigheden, besloten de norm niet te verlagen. Het is duidelijk dat er sprake is van fysieke en psychische omstandigheden bij appellante, maar deze omstandigheden zijn niet van dusdanige aard dat appellante niet in staat was te studeren, ook met het oog op de herkansingsmogelijkheden. De studieadviseurs zijn van mening dat de studievertraging meer gelinkt is aan studiestrategie dan aan persoonlijke omstandigheden. Een van de taken van de studieadviseur is het bieden van ondersteuning bij het optimaliseren van studievaardigheden. Gedurende het studiejaar hebben de studieadviseurs verschillende adviezen gegeven om de studiestrategie te verbeteren, met name op het gebied van ICT- en taalvaardigheid. Appellante heeft niet alle adviezen opgevolgd. Wellicht kan het beledigend overkomen om de optie tot stoppen met de studie te noemen, maar het is een verplichting voor studieadviseurs om deze optie toch te bespreken. Verweerder verzoekt om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 28 juli 2014, waarbij aan het negatief studieadvies een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid van de WHW. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere

functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bacheloropleiding Geneeskunde behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellante aan het eind van haar eerste jaar 45 van de 60 ECTS moet hebben behaald. Appellante heeft echter 42 ECTS behaald. Dit laatste is tussen partijen niet in geschil.

Appellante heeft –samengevat- aangegeven dat er onvoldoende rekening is gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Verweerder brengt hier tegen in dat appellante geen aangepaste norm heeft aangevraagd en dat er andere mogelijke oorzaken zijn, onder andere op het gebied van studiestrategie, die haar studieresultaten negatief hebben beïnvloed, zodat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen.

Het College zal moeten oordelen of de omstandigheden waarop appellante zich beroept voldoende zijn meegenomen door de BSA-commissie of niet.

Uit de overgelegde stukken en uit het verhandelde ter zitting blijkt dat appellante zich al in september 2014 bij de studieadviseur heeft gemeld met haar problematiek die zich vervolgens het gehele jaar voortsleept en dat ze ook buiten de opleiding hulp heeft gezocht bij haar problemen. Appellante heeft bij haar beroepschrift een uitgebreide medische onderbouwing van haar omstandigheden aangeleverd. Uit de overlegde stukken noch uit hetgeen verweerder naar voren heeft gebracht blijkt waarom er geen verlaagde BSA-norm is aangevraagd op grond van de medische omstandigheden van appellante en wat de rol is geweest van de drie verschillende studieadviseurs die appellante gedurende het studiejaar veelvuldig heeft geconsulteerd. In het BSA-besluit worden onderwerpen als studiestrategie, Engelse taalvaardigheid en computervaardigheden gebruikt ter motivering van het besluit, terwijl de persoonlijke omstandigheden niet betrokken zijn in de motivering. De BSA-commissie dient een zelfstandige afweging te maken over de relatie tussen de aangevoerde omstandigheden en de studievertraging. Ook ter zitting is niet duidelijk gemaakt waarom appellante niet in aanmerking komt voor aanpassing van de BSA-norm, terwijl ziekte wel als een van de redenen is genoemd om af te wijken van de norm. Het lijkt alsof volledig is afgegaan op het (ontbreken van) advies van de studieadviseurs.

Deze feiten in combinatie met het feit dat appellante met 42 EC de BSA-norm net niet heeft behaald dienen naar het oordeel van het College in onderhavig geval zwaarder te wegen dan het argument van verweerder dat appellante door haar studiestrategie haar studieprestaties zelf negatief heeft beïnvloed. Het College is van oordeel dat verweerder onvoldoende onderbouwd heeft waarom de medische omstandigheden van appellante niet zwaarwegend genoeg waren om alsnog tot aanpassing van de BSA-norm over te gaan. Gegeven deze omstandigheden oordeelt het College dat verweerder in redelijkheid niet tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante gegrond en vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van de overwegingen in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 24 november 2015 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, prof. dr. R. Broer en mw. F.S. van Elsacker, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.M. van der Leest, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.